

מסורת הש"ס

6) מדות פ"ג מ"ז.
7) נזיקת המשנה מילין פ"ב
בנין ע"פ מ"ד מ"ז, 8) גי
ע"פ"ר דר תהליך ד' (לקמן)
9) ח"י י"ז, 10) סוכה ב',
11) ובי"ד מ"ד, 12) ספ"ט:
מחמת, 13) ספ"ט, 14).

הנהגות הב"ח

15) גמ' מ"ד לאו משום
היכרה: 16) שם בתרמי
למה להו' תירכ"ה: 17) שם
לדוח' מי"ט א' משום:
18) ר"י ד"ה קו"י כמין
קו"י עופות:

גליון הש"ס

19) סוכה ר"ח ר"ח ר"י
אנפשי"ה ע"פ לקמן י"ג
ע"פ וכו' ד"ה ד"ה נ"ר
הר"ט:

מוסף רש"י

קורה טעמא מאי
משום היכרא. קורה
משום תמס' למני
משום היכר כגלמ' הו'.
למה להו' תמס' כש
הה"ס (קמ"ג ח). למני
ידעו דורותיכם. עשה
סוכה שיכונה תמס' כן
דכתיב ו' כ' כמסות
הסוכה, ימי ל' שב. ה"כ
כר"ט ע"ה. ויע"פ ד' ח"ה י"ח
מ"ד משום דהיקף עני
בנה, משה דרשני ל' דלא
לר"ט (סוכה ב.), דלא
שלא תהי' עניא. אש"י
וח' אל ה' הק"ה, וסוכה
היה ע"ב כשה"ש (שם).
מ"ד מ"ד ד"ה שותפי' ואל
חמיסא ו' אל ק"רא.
ש"ה סו"ק ע"ה (ב"ב
כ"ד).

רבינו חננאל

עורת הפתח הווי' קנה
מימן וקנה כיון (ויקנ') על
גיבתי, ודקתין כמשהו וז'
דרבנן ופ"ה לה פפתחה וז'
היכל מ"ד קו"י לה רבנן ר"ב.
האי ה"ה ר"ה ר"ב ר"ד
אתווי' לחי"ב ב"י ואע"פ
שי"ש שם עורת הפתח
נ"ח למעט דרשות פתח
לא מהני.

ח"ב אקשין ליבני
אמלתא כ"י היכל. כדבנן
בס"פ מרות השם
אלמלתא דר' (ויקנ') על
הו"ע גב' כ"י, פ"י
אמלתא קורת לאתח' (מחש'
הק"ה. כנו' טור כרתיח'
א"ר"ס. וכליבנן דרבנן
לפ"י' בנינא. מילת' שם
הא"ל. דרשותי' נקראין
מילין. כדבסי' אין סי'
מילין ע"ג מילין. והשנה
של מילת טועה הוא.
דחיונין הא דר' (המ"ל)
(מחש') אמלתא קורת לאתח'
הק"ה. כנו' טור כרתיח'
א"ר"ס. וכליבנן דרבנן
לפ"י' בנינא. מילת' שם
הא"ל. דרשותי' נקראין
מילין. כדבסי' אין סי'
מילין ע"ג מילין. והשנה
של מילת טועה הוא.
דחיונין הא דר' (המ"ל)
(מחש') אמלתא קורת לאתח'
הק"ה. כנו' טור כרתיח'
א"ר"ס. וכליבנן דרבנן
לפ"י' בנינא. מילת' שם
הא"ל. דרשותי' נקראין
מילין. כדבסי' אין סי'
מילין ע"ג מילין. והשנה
של מילת טועה הוא.

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ג.

עין משפט בר מצוה

1 א מ"י פ"ד מלכות בית
היתירה ה"ל ח' פתח
עשין קמ"ו.
2 ב מ"י פ"ד מלכות
שבת הלכה ע"י טו"ש:
א"י פ"י שפ"ט ספ"ט.
3 ג ד מ"י שם ה"ל טו
ופ"ד מלכות סוכה
הלכה י"ב פתח עשין מ"ג
טו"ש ע"י ח"ת שם פסו"מ
הלל ע"פ ט"א:

תורה אור השלם

1. למען ידעו דורותיכם
כי בנסבות דרובתאי את
בני ישראל בהרואי
אתום מארץ מצרים אני
ו' אליהם.
ויקרא כ"ג ט"ג

רב ניסים גאון

דבתי' ה' מלכותי' וזו על
גביו. עיקר זו המשנה
בספכת מרות כפי' ג' זו
פפתו של אולם ככתיבו
ארבעים אמה רחביו כ'
אמה. וחמש מלכותי'
שלמלית וזו על גביו.
החתונה דרשות על
הפתח אמה.

רבינו חננאל (המשך)

איכא אמלתא אין לך
היכי גידול פ"ה. והאי דתני
פפתו של היכל, פסגא
בעלמא הוא. עד עשרים
כי היכי דלא ליחלוף לך.
ואמרי' רב נחמן בר
יצחק א' סבר לה לה לאה
דבתי דאמרי למען ידעו
דורותיכם כי בסכות
השבתיו גב' ז' כי אמה
אדם יודע שיר' בעל סוכה
וכו'. כאט' פירש' טעמא
דזא מתניתא דתי' אי' ש'
אמלתא אפילו למעלה
מ"כ אמה אין צריך למעט.
ומאי אמלתא תמא כ"ה
ב' אמה או קו"י. פ"י קורה
ועליה כיון קו"י העופות
ליוק' עליהן. כעין הא
דרכי' קו"י העופת' את
התיבה. כמערבא אמרי
פסיקא דארוא. פ"י לוח
אזו רחבה ד' טפחים.
דרבנן כ"ה בירושלמי כעיונין
איסקופא, אבל אי' שם
ר"ב ד' אסורה. א"ל ורוא'
אמלתא אילו מלתא
שמה אינה מחרה כלל.
מפני רחבה אלא מפני
חשיבותא. וכל העובר
נותן ועניו עליה מפני
חשיבותא. וכי' ש' קו"י
(שפוטין) (שפוטין)
ליכרי הכל, כי פליגי
בפסיקא דארוא. כך סוגיא
דרשומיה וז' מקצה קורה
בתוך כ' מקצת למעלה
מ"כ. סכך מקצת בתוך כ'
ומקצת למעלה כ"כ. אמר
ר"ב בסוכה פסולה. ואמרי'
אמאי אמרת במבוי כשי'
חיונין לה לקורה כמאן
דקלישא, וההוא רשדא
למעלה כ"כ כמאן דריתה
רמי. אי קלשת לה נמצאח
קורה זו נטילה ברות. אלא
רוקן אותה כאילו היא
שפ"י של מהנת. שדאי
חוקה וככתיב דרואי ל' לכל
א"ית עליה. בסוכה נמי
ניטא דחיונין לחיא סכך
כמאן דקלישא, ואע"פ כ'
בחקתה קיימי וצ"עלה
מ"רובה מתמחה היא

ורב נחמן בר יצחק א' סבירא ליה הא דרבה ב'ו. לרבה גופיה
הוה מזי למיפוך דלית ליה כפרקין ד' י"ב: דקורה משום
היכרה אלא משום דרז נחמן מפרש כנדיח דפליגי כתיב פריך למה
לכו ל'אפלוגי כרתמי: א' קלשת הוי לה חמתי מרובה מצילתה.

מפ"י ר"י חמתי מרובה מצילתה ע"י
שיגא הרוח ויסור עד שתיא חמתי
מרובה מצילתה דלו ע"י קלישה
לחודה תהא חמתי מרובה היכי
מכשרי לה גלישנא כתר' הא אין
סכך פסול מטערף כנדי סכך כשר
דלמתי' נכוסה ד' ט': ג' הועשה

סוכתו תמא האינן וקשיא דלמך
כפרק קמח דסוכה ד' ד'. היכה
גבוהה מ"כ אמה והוינן ירדני תמוך
כ' אס לילתה מרובה מחמתה כשריה
אס לאו פסולה ומתי' כשריה והלא
אי קלשת ליה יפלו והוינן למטה
וללישנא כתר' דכש' אחי שפיר
ולרבה מפרקי' נמי דמפרש משום
דסוכה דתימך היא ולא מידכר למי
שפיר דגני הוין איכא למימר
דיורדין חכמה למטה לית' למימר
מידי אבל לרבינא קשה דמשמע

דמגוש סוכה דארית'א פסולה משום
אי קלשת כ"י ו"ל' דהתם מיירי שי'
הכנה הוין יזכוין להחסי' כול
על די סמיכה ועוד וכל לומר הכל
דאי קלשת ליה הוי חמתי מרובה
ע"י קלישה לחוד ומטערף לפסך
למעלה מ"כ וללישנא כתר' דלתי'
חשיב כל כך סכך פסול הואיל והוי
סכך כשר אס היה למטה מ"כ אבל
קשה דגני הוין אמרי' ואס לאו פסול
וללישנא כתר' דהכא מכשרינן
אפילו חמתי מרובה מצילתה מיהו
ללישנא קמח יוחא אי נמי גבי הוין
יש לפסול יומר הואיל ואגוים
עליונים והתמחוים זה בזה דאי
קלשת יפול הכל: אמר' רבה כמבוי
פסול. ל"ג ר' ר' דר' ילפי' מפתחו
של היכל דהוי חללו כ':
מלל

לא סוכיה ליה אמלתא. לאכשורי גבוהה יומר מכי. לקמן מפרש מאי
אמלתא והיכא תני דמתיא: של מילת. עץ שגדילין בו מילין והס'
עפ"ס ובלע"ז גל"ש"ס: אלמה אמר' ר' אילעא כו'. השתא קא מסיק
לפיריכה דאשכחן דמתיא אמלתא אליבא דר' דר' דמתיא לא שנקיה
לאסוקי למלתי' עד דמת' ליה

למיוכח: רתכה ד'. אס היכה קורה
רתכה ד' טפחים אע"פ שיח' דקה
ואינה חזקה לקבל אר"ח כשריה והא
דמני כמתני' (לקמן ד' י'): כריאה
דמי לקבל אר"ח כשאינה רתכה ד'
טפחים קמח: ואס י' ש' לא אמלתא
כו'. מתני' מילי קמח ר' וקולא:
אמר ר' יוסף. הא אמלת' דלימתי
חמתי' דר' לא ר' חמתי' דמיקשי
ד'כ' דל'כ' אלא חמתי' היא: וסיקשי
לר"ב. דהא חיוני הכל דלא גמרי
כגון מהיכל מדקמתי דאמלתא
רמי' מתיא: דל אלא הפתח. הרימתי

מיון כאילו שחקתי ולא אמרתי דבר
זה: מפני' מ' לא קשין אסדרי.
דהא תניא לעיל (ב' ג'): כדתי' מתי' שהו'
גבוה מ"כ יומר מפתחו של היכל
אלמח כגון מהתם גמרי: טפאי היא.
תנא דלעיל דכריאה ליה דרבנן
מהיכל גמרי ואמלתא לא מהיכל
והאי תנא דאמלתא כשר לאו מהיכל
גמרי: לדידי נמי טפאי היא. ואנא

כחנא דלעיל אמרי: בלא ר'ב. אי
לא הוה מפרש ר'ב למתייתא קמתי'
ולפי' מינה דרבנן מהיכל גמרי:
למי' אמרי אסדרי לא קשין. דנין
להי'א חמתי' וזין לה'א חמתי'
דאמלתא: קורה לרבנן טעמא
מאי. כע' מוך כ' אמה: משום היכר.
דלמי' אנכי ולדעו דתקנת' ענד
ולא לתי' לאחלוסי כרה"ד ומשום הכי
מתי'א אמלתא דכוון דמסכתלי' כה
אינאי אפי' ומעלה מ"כ אמה איכא
היכרא: ואל דקשני. כמתני':

קמתי'א יומר מפתחו של היכל לאו
דגמרי מהתם אלא קמחנא כגלמ'
נקט שלא מחליף גירסא דשעריס
ותמך למעלה מ"י או מלכרעיס יח'
פתח היכל סימן כדך: אי סכירא
ליה הא דרבה. דטעמיהו דרבנן
ככוסה נמי משום היכר: למה לנו.
לרבנן ול' יהודע לפלוגי כרתמי: מבוי
לדיולן עבדי. כלומר המהלך אינו
הו' כוונתן (מתמ' הו'ש' למעלה (מ"ל')
מן הפתח: פסקי דארוא. כלונסות
של אלו ארובין חמיו'ן ככוס' ואידי
דנפיש משייה אורך דיכחו חוו' לכו
אינאי ואיכא היכרא: מאן דאמר
פסקי. איכא היכרא למניו: כל שכן
קו"י דלידי חמתי' ומילמ' דמתי'א
הי'א מסתלי' כזה אינאי ומוו לקורה:

מקום. עובי הקורה בתוך כ'
ומקצתה למעלה וזין עובי סככה של
סוכה: קו"י. העוטף וה' כאלו נטל
אוחו הקו"י הו"א למעלה ותהא
קורה דקה: הפעלת כרות. שהרי
שערובה חכמים כריאה כדי לקבל
ארי' ואי לאו הכי שד' ליה ויקף
הלבן לא חשיב: לא מדכי. וחננין
דמשתקל מקצת עובי הסך הנכנס
למעלה מעשרים אמה מתקני ליה: אלא.
שקילנא מינה מידי: הכל נמי.

מדכי אסדרי. שאס מירקן תחמונה של קורה ומעמד כולה
הוא מפרקין אר"ח רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי' כ'
קורה היגשלת ברוח הכא נמי אי קלשת הוי'א לה חמתי' מרובה מצילתה אלא
על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה הכא נמי ע"כ נעשו כשפרדין של
מתכת אמר רבא מפרוקיא סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי' כ'
קירא רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיוקן מבוי דרבנן בעי חיוקן
מאי הוי עלה רבה בר רב עולא אמר זה וזה פסול רבא אמר יזה וזה כשר
הכל

חמתי' ודאי חמתי' בריה דרבה בר אבוח קתי' לה. ואי אמרת כי' בן יוכין כן קשיא לרב. אמר לך ר'ב וזה תניא מחותי', והניא
מרבנן לא אמרו כו'. רב אר' בר מרמ' מתי' אפסכא. אמר רבה בסוכה כשריה כמבוי פסולה כו'. ע' רבינא אמר סוכה
דאורייתא לא בעיא חיוקין. מבוי דרבנן בעיא חיוקין. מאי הוי עלה. רבה בר עולא אמר זה וזה לפסול. רבא אמר זה וזה כשר.
דאורייתא לא בעיא חיוקין. מבוי דרבנן בעיא חיוקין. מאי הוי עלה. רבה בר עולא אמר זה וזה לפסול. רבא אמר זה וזה כשר.

